

Megjelen minden második
vasárnap.

lapkielgész és felelős szerkesztő:
RÁTB **СУЩА**

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sopron, Ó-gabonafér 18. sz.

ELŐRE

FÜGGETLEN KRITIKAI BETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRÉK

helyben házhoz szállítva vagy vidékre
postán küldve:
egész évre 6 K - f
fél évre 3 K - f
negyed évre 1 K 50 f

Egyes szám ára 10 fillér.

Bírdetések felvez és jutá-
nyosan közöl a kiadóhivatal.

A korszak.

Hadd jöjünk félre azokat,
akikől féltem kell, nehogy
szokójuknak engemet félre,
szükségemre, Leír. fordj.

A mai kornak jellemzése a nagy
brit költőfejedelem fenti szavainál al-
kalmasabbakat alig találunk. Mindenkor,
még az átkos Bachkorszak idejében is
volt egészséges, összetartó, határozott
elveket valló és azokért küzdő társadalom.
Volt, mert lehetett. Ma lehetetlen.
Még a közel múlt, úgynevezett „dara-
boni” korszakban is, bárki véleményét
és meggyőződését tiszteletben tartották
érveit meghallgatták és adandó alkalom-
mal figyelembe is vették. Különvéleménye,
meggyőződése és hite még állások be-
töltésénél sem volt éppen gyilkos hatású,
ha egyebeknél szélsége és ráter-
mettsége mellette szóltak. Sőt még
reverzalist sem vettek tőle.

Ma? Mindenki, aki a bizonyos ceger
alatt működő egyvelegnek nem tolla
szekere farat, hazaáruló és hazat-
lan bilag. Megbecsültni azt, akinek
ellenkező véleménye van, nem szabad,
meghallgatni az ellenvéleményt, nevel-
gessen, tiszteletben tartani a más meg-
győződését, egyenlő a hazaárulással.

De sőt! azok, akik nem vallják
magukat azon bizonyos állat egyedül
üdvözítőnek nyilvánított világlétfogás
hivének, nola egyébként semmilyen meg-
győződésük sínes, meghelyeztetnek,
neveikkel pellengere állítják, kiszervezik,
bojtkolttal és terrorral fosztják meg
mindenmai kenyérjuktól. Míg azokat, akik
lettek legyen bárkik és bármi, ha
megternek az őrszemekel sikerrel
termelő, mindent felhabosító zagyvalékba,
barátsággal, kitüntetéssel és sok egyéb
jóval fogadják.

Ha allas kerül betöltésre, vallalat
kiadásra, építkezés, kervények elintézése,
jogok kiadása, akkor sőt sínes arról,
hogy kik illet, hanem az a kérdés, ki a
szószólója, partfogója. A jogczim ma:
az összekötletes, aki a tekintetben kifo-
gás a ki nem esik, lehel az különben
barmily ketes existencia, annak nyert
ügye van. De lehel az barmennyire
tisztessegs, jóaravall, becsületes ember,
ha összekötletesi „gyanusak”, az

akarhat bármint, az hazaáruló, nemcsak,
de üldözött vad, tönkretelendő veszélyes
existencia, akit félre kell tenni az utból,
mint a mottó mondja.

Nos, ez a mai korszak.

Heros, ki ily körülmények között
is megtudja övni egyéniséget és meg-
győződését; áldas rea ha törekvészet
siker koronazta.

Baba Zoltán.

Vadászati törvényünk.

Ami vadászati törvényünk a vadállomány
szaporítását és kímélését célozza. Csakhogy
vele a falusi kisbirtokosokkal és apró föld-
művelésekkel szemben jártak el kíméletlenül,
mert rendszerint ezeknek a területeikön nő
fel a vad, onnan veszi táplálékát. A vadat
azonban csak a vadászterület bérli vadász-
hatják és a bérösszegből az egyes apró
birtokos mit sem kap. Hatványozódik a baj
ott, ahol a földművesek apró földesekéi
körül vannak véve nagy uradalmakkal, hol
a vadat rendszeresen tenyészik, mert ott
a falusi nép termése teljesen ki van szol-
gáltatva a vadak pusztításának, hiszen a
törvény csak a szarvas és dámvad által
okozott terménykárok megtérítéséről intéz-
kedik. De már az apróbb vadak kártételét,
mely a vadak által okozott károkat nagyobbik
részt képezi, senki sem téríti meg, ily
módon azután a kiszagda sok-sok faradságos
munkáját a vadak emésztik fel és jogos
panaszának méltányos elbírálásra akkor sem
számíthat, ha a visszas törvény egyenesen
a romlását okozta.

Igy nem rég egy vadászárságsg hajtói a
szomszédos vadászterület vadait botokkal át-
hajtották a másik társaság területére, mire a
hajtók visszavonultak. Pár óra múlva megjel-
tek a vadászok és valósgos keresztülrbe fogták
az összes terület vadait a szokat mind halomra
lövöldöztek. A hatóság azonban felmentette
a hajtókat, mert ezeket csak akkor bűnteli,
ha feyyerrel vagy a fegyveres vadászok
társaságába lépnek idegen vadászterületre.
A vadászoknak pedig semmi büntetésük nem
lehet, ha az saját területükön lökék le
a vadakat. A kiszagdaik termése azonban
oda volt.

Hasonló a nagyhöllyáni eset is és ha,
ami ember emlékezet óta nem történt, ezuttal
meg nem esik és a sopronvármegye köz-
gyűlése, az államk választmány jóva-
latával szemben nem a kiszagdaik javára dönt,
úgy eredményben a fentivel teljesen egyenlő
esettel állunk szemben.

Nagyhöllyáni vadászterületet ugyanis
évek óta Eszterházy Miklós herceg
birta bérbé. Ezen területen azonban a herceg
által tenyészett nyulak és fucanak annyira el-

szaporodtak és akkora károkat okoztak, hogy a
kiszagda a lejáró bírdélet semmi áron sem volt
hajlandó megújítani. A vadászberletre tehát
még árlejtést sem hirdettet és azt kéz alatt,
Tihof György nagyhöllyáni lakosnak adta
ki. Nagyhöllyán ezen eljárását megtámadták,
miért is az eset a vármegyeyi közgyűlés elé
került.

Az élénk vitát Wolf Lipót kismartoni
bormagykereskedő forrás felszólalása dön-
tötte el, ki — úgy mondá — alaposan ismeri
a nagyhöllyáni viszonyokat és tudja, hogy a
panaszoló jegyzőt az intézők egyszerűen
kineveik. Tudja ugyan azt is, hogy e miatt
a hercegnek okólni nem lehet, de mind annak
dacára kétfős mértékkel mérni nem
szabad, mert az anarchiára vezet. Ösmér
eseteket, midőn ily kéz alatt kiadott bírdélet
szintén csak strohmanok által támadattak meg
és a közgyűlés mégis a hercegnék
adott igazgat.

E beszéd hozzászóllás után a megyeyi
közgyűlés a nagyhöllyáni bírdélet jóváhagyta.

Nem ösmérünk azonban még csak
egyetlen egy ily esetet sem, melyben a
törvény kárhozandó szellemével szemben
a spjótök kismember kapott volna igazat, itt
volna tehát már az idő ezt a törvényt
a kiszagda szemponjtából alapos revizio alá
venni.

A sopronmegyei tejszövetkezet.

(—) A sopronmegyei tejszövetkezet
múlt héten tartott rendezés évi közgyűlésének
és ezzel egybekötöttül javversenyre képesen el
nem mulaszthatjuk tejszövetkezési módosítai-
val behatobban foglalkozni.

Sajnálattunkra meg kell állapítanunk,
hogy tejszövetkezetünk is abba az úgy látszik
tradíciós hibába esett, hogy a tejtermék érteke-
sítésénél a vajtermelésre fekteti a Jósulyt.
Pedig tudja azt ma már minden gazda, hogy
valamennyi tejtermék között a vaj fizet leg-
valamennyi megint a fehérméy közel
teljesen nélkülözi, tájérek tekintetében is
leghatalm áll.

Tudjuk, hogy a tej értékesítésénél a
vajtermelés miért jászik oly nagy szerepet,
csak azt nem bírjuk megérteni, hogy az
ösmert jobb sem elszérből értékesíti módos-
zatok dacára, még ma is miért dominál a
tejparban?

A mindenki által eddig mintakent oda-
állított mosonmegyei tejszövetkezet 1908.
évi ben termelt 3554078 liter tej 629/100-
al vanjuk, 11-29/100-at sajtnak dolgozott fel és
26879/100-at fríz tejkent értékesített. A vaj 10,
a sajt 16, a fríz tej 18 fillérrel
fizettet. A termelt tejszeménység ily módon
által 128 fillérrel lett értékesítve. Ez pedig
nem kielégítő eredmény.

Gummisarok, cipókrém, cipósámfa, cipókötő, szallagtartó, gyöngycsokor

és mindennemű díszmű bőrök nagy választéka.

Világhírű „O'SULLIVAN” gummisarok

és „IDA” cipókrém egyedül raktára

FLEISCHER JÓZSEF UTÓDA

börkereskedésében

SOPRON, SZÉCHENYI-TÉR 20.

Bécsben, Budapeston a harmindegyedik téj ára 24, a prima téjé 34 iller, ami a szövetkezet által elért árral szemben 6, illetve 16 fillér különbözetet ad. Ezen különbözetet tehát a közvetítés, a tejárus elköltéséért, még pedig javarást a termelő kárára. Mert hiszen el sem képzelhető, hogy a tejszövetkezetnek, ha maga értékesítene a tejet a kint 6, illetve 16 fillérrel kerüljön. A helyett tehát, hogy a szövetkezet a kényelmes és kevés körültekintést igénylő vállalkozásnak tekintene a fűslyt, inkább a friss tej értékesítésére fordított nagyobb gondot, ami igaz, szélesebb alapon nyugvó szövetkezet, intelligensbb munkát, alapos kereskedelmi szakismeretet, sőt tan költségesebb berendezést és vezetést is igényelne. de feltétlenül jövedelmezőbb és néptáplálási szempontból is jelentőségesebb volna.

Pedig a dolgot távolról sem oly nehéz, megvalósítani, a villamos hálózati központokkal való szervezéssel és megkívánt szállítási feltételek megtértesével a kérdés legnehezebb része meg volna oldva. Ez pedig öpességgel nem boszorkányság. A többi, a Bécsben és egyéb nagyobb fogyasztási helyeken (gyűjtőállomásokon stb.) felállított „csarnokok” megfelelő házőrzésként és kiszolgálási eszközökkel és berendezésekkel mikénti felszerelése, az azt nem értekesítést és nem értékesíthető tejtejmennyiség a határszéli központokkal való feloldozása, a szűkebb helyek mikénti nyitvatartása és elosztása már a részletek kérdése és a szervező feladata. De elv legyen, hogy csupán azt a tejet koncentváljuk, melyet frissiben már semmiképp nem értékesíthetünk és csupán akkor, amígdon az a frissej társulat már végképp leszorult.

Ezzel az eljárással nem csak sokkal nagyobb mennyiségű friss tejet leszünk képesek értékesíteni, hanem a márnál is jóval kedvezőbb árakat elérni. Ha azután a megfelelő tejmennyiséget nem vadjuk, hanem a sokkal jobban fizető sajtnak dolgozzuk fel, mely szállítási és eltarthatás tekintetben is messze a vaj fellett, oly gazdasági felendülést biztosít, határunk vidékünknek, melynek néhány évvel előtt sem mertünk volna álmodni. Pedig hej, de vérmes reményekkel nézzünk akkor a jövőre.

Ezen címfelirástól függetlenül azonban teljes előismerettel kell nyilatkoznunk fővekö kisgazdánk díszesretel érdemi versengéséről, mert hisz ez egyáltalán kézzegr árta nézve is, hogy helyes létekezésességgel hamar fogjuk felismerni a boldogulásokhoz vezető igaz utat és azt azután állhatatosan is fogjuk követni.

Regisztráljuk tehát, hogy a soproni tej-szövetkezet közgyűlése után megtörtént javára nyere 24 tejszövetkezet küldött választ. A bíráló bizottság nagy lelkesedéssel végzett a munkáját és következő eredményt állapított meg:

I. díjat nyert Beled község (50 egyezgely), II. díjat nyert Fertőd (49 egyezgely), III. díjat nyert Babapondó (49 egyezgely).

Díszoklevelet nyertek Loos, Zsira, Győr, Nemesládány (48 egyezgely).

Amint az eredmény mutatja, igen szép anyagot küldtek a községek és különben Beled község lett ki magzart, mely ezáltal is első díjat nyert, noha már eddig is mindig győztesen került ki az összes eddig rendezett versenyekből. Megemlítendő méltó, hogy egy a fertoendőről, mint a labapondói tejszövetkezetek a verseny második és harmadik díjának nyertesek, csak a legújabb időben alakultak és máris szép törekvőaróteltek támogatást. Tehát csak „előre”.

Sopronvármegye közgazdasági bizottságának ülése.

Előtteleendünk. — A regula szerint. — Harc a papi párberrel. Vasúti mizeriák. — Finale.

Sopron, 1909. február 11-én.

A vármegye közgazdasági bizottsága ma tartott havi rendes ülését ismét véges elnöptelelensésként miatt, Panaszban, pajveszektesben nem is volt hiány, de az orvosságól hamar kifogytak. A tárgyalás alatt állott felvél jelentés volt, hogy ha nem osztják vagy más külföldi vállalat szállítja majd a kivándorlókat amerikai, hanem valamely nemzeti szőlő magyar társaság, akkor boldog lesz a magyar és miután boldog ember ki nem vándorol, a kivándorlás kérdése is meg lesz oldva. Ez az urak ezt el is hitték, felelte a legközelebbi magyar gazdasági és helyesbbségi gondolat hányában a magyar boldogságát meheben rejtő nemzeti tömegkivándorlást, államlag szubvenciónt részesítvársaság elnök-igazgató állása felett talán össze is veszték volna, ha...

De felte a tréfával. Itt volna már az ideje, hogy azaz az országos esztasák kissé szélesebb látáskörrel és több önbeszámolással foglalkozzunk. Nem egységek, vagy csupán a közvetlen érdekeltek baja ez, hanem az egész országban mindenkie, kivétel nélkül. Kenyer kell az ehézőnek, föld a földéhes népnek; meg kell nekik adni feltétlenül, meg is lehet adni, mert van, van bőven, jól is volna, ha itt Magyarországban nimes! Alljanak hát össze mindazok, kik úgy tudják vagy érzik, hogy e lebesz megcsinálése érdekében volna mit mondaniuk, javasolniuk. Beszéljék meg a tennivalókat. Vagy ez úgyet a kezdébe megfogyásig, egészen véle foglalkozni még akkor is, ha mindjárt országra szóló eredményt nem is lehetne felmutatni. De ki tudja? — Csak azután úgy ne siljón el a, dolgot, mint azon a bizonyos drágasági alkettett, mely ülésszakot is, meheben beszéltek is, de dolgozni, végezni, nem dolgoztak, ülésszakot semmit. Ne a „hivatások” sokasága bosszankodjék az üléses által veszendőbe ment „Frühshoppen” felett, hanem a „jelentkezők” kisé, de rátermett és határozottan teljes odaadással, egész szívvel és lélekkel a megmegtérhető megmegtértesen.

A regula szerint.

A miniszterelnökhöz felterjesztendő felvél jelentésben meg egyéb panaszok is foglaltattak, melyek azonban kevés vizet zavartak. Ohajók, alázatos kérések ezek, melyek teljesülésük esetén imitt-amott bizonyos bajokban van segítséne is. Van nem is, de amilyenek komolyan sok-sokai sem tördölt, legkevesébe azonban azok, akikhez címzve lesznek. De azért minden évben ketszer hűsége nem szerkesztik, el is küldik, hisz így kívánja a regula. Hat csak rajta!

Kisacs mozgalmassabb képet adott az ülésnek néhány község:

— **meddő harcra vitas párber ügyben.**

Bágyog község az utolsó plebanus-változás alkalmával könnyiteni akart túlnyári párber terhen és figyelmet érdemlő indoklással kérte annak leszállítását. A páterük azonban ezt nem engedélyezte, mivel is a fozsolgatór a régi magas párber behatást rendelte el. A község felbőszött. Először az aispánhoz, azután a megyei közgazdasági bizottsághoz és miután mind a két fórum úgy találta, hogy nem sok az, amit fizetnek, hisz nem a fórumok pénz-

ből kerül, — most a miniszterhez fogtak feltebbé — hasonló eredményt. Hiszen a kisebbek harcra ez a hatalmasokkal, az egérek harcra az orszádnokkal, az eredmény köztelen.

A nagyarntonianaknak is meggyúlt a buki a papi párberrel. Plebanusok egy 1875 évvel „canonica visitatio”-ra birtokozva, kemény fat követelt a községtől.

A község azonban emek az okmányának erőpességgel tagadta, mert azt 6 nem itta, azt, tehát az abban foglalt terhek viselésére magat nem kötelezte. Csak vegyes minőségű a kiszolgáltatásra érzi magát kötelezve úgy, amint az az 1829-i. általa aláirt leveleiben meg van állapítva. Ez ügyben is mindvégig a plebanus kapott igazat. A község alkalmasint itt is az utolsó fórumhoz (eg fordulni) bapa orvostasa érdekében, de a többi úgy is tudjuk.

A csefalviak meg azért keltek vitára plebanusokkal, mert az kétféle fajáran-dósságot követelt rajtuk. Azt a 12 db fat és 240 dbt. rússot, amelyet a község volt plebanusokkal szemben kötelezte megadni és annak az erdőkésznek a használatát is, amelyet az urberi elkülföntesek hasítottak ki a plebania részére. Ez ügyben is ts. lárd feltebbé.

Vasúti mizeriák.

Orvosai kívánt volna a községi vasút meutendjele által okozott egyes vidék szelene is oly irányban, hogy a község felül reggel 8 óra körül beérkező vonat legalább is egy órával korábban fusson be Sopronba és a délelőt 10 óra után induló vonat pedig csak 1 óra körül induljon. De ez nem lehet-séges. Nem pedig azért, mert új ratort meutendföldözéseszerkenyei sűntána a pályának, bizonyos vidéken késsne a posta, így volna vele it, ott is, de nem lehet — haragjónak az meutendföldözés nem harang. Ehhez a meutendföldözéshez három mozdony kellene, de nimes, csak kettő, hat várjuk — monda a főispán ur — még meg lesz a szükséges harmadik. Akkor azután frissiek a pályának, a postának, annak is, emek is, de hit ha legköre nekünk?

Finale.

Finale, az amúgy tesz mint: Vége. Nimes tovább. Ezuttal volt ugyan „tovább” is, de hisz tudjuk mikent kezeltetnek az ülések a „meg határoló” pontok. Megyek közgazdasági bizottságának ülésen nimes az máskép. A „meg határoló”, akár ne is lett volna. Tudomásul szolgait. Vége.

SZEMLE.

Sopron, 1909. február 20-án.

Egy szegény sítőmester története. Valamikor réges régen, amídon 48-asnak lenni meg szegény és bizonyos körökre nézve a városi „reform” párthoz (akkor még csak ezt az egyetlen egy nevet viselt) tartott ép oly veszedelmes volt, mint ma tavol maradó tole. — e pártnak, többek között az első kerületben jelöltre volt szükség. Kerestek, kutattak, de nem találtak. Elhatározták tehát, hogy a városi radikális pártot, mely mindenkor tisztán a legnagyobb magyar, Kossuth Lajos elvi állapontján állt, a szükségset közelezen kerik. Amit kívántak, a jó barátság fejében, egy vehetőtlen becsületes sítőmester személyében, kölcsönkép meg is kapták No. volt is erre óvón Irazóben. (Akkor lehet még méz Róna volt.) Mídon azután a nagy ferhu a radikálisok segítségére azoni képviselőnek meg is választott, óriási óvárcókkal fogadták őt, felszenteltek, meg- eskettettek és nyomban testületi lekeltőli ho

STESSEL SIMON mindennemű faanyag és tűzifa raktára II Deák-tér 4. szám.

is kebeleztek testületükbe. De mult az idő és köpenyk erodeti máza kopni kezdett. Megújítások sárga színt nyert. A költsébon volt becsületes sütemény azonban az új mezben feltevé rosszul értezt magát. A sárga színt, mint az irgység szimbólumát sohasem szívelhette. De esküjére emlékeztet tirt. Folyt azonban az idő tovább és a megújított már is fakóvá vált. — Kijavítottak — feketélev. Beesületes emberünk ezt már nem törthette szó nélkül. A reaktio színon egészen komolyan felháborodott. Ellenkezt csinált. Mifőn esküjére való hivatkozással megkövetelték tőle, hogy legjobb barátja ellen ágájon, tagadó választ adott; a juszta ment állásponttal szemben külön véleménynyel élt; a „mezítálasoktat” védelmébe fogadta; szóval oly dolgokat művelt, melyek az új mezzel semmiképp nem voltak összeegyeztethetők és helyzetét már-már tirthetlenné tették. Ekkor történt, hogy az anyapártya újból, saját régi programja alapján küldte meg mandátummal. Az ajánlatot becsületes lelke örömmel fogadta. Sorra saját kezébe volt letéve. Csak fogadalmra réven bajlarsáivá vált sokszini társainak üzemeit kellett volna napfényre juttatnia és megmeneküli tőlük örökre. De nem tette. Beesületes ember maradt. A „mezítálasok K”-ra, azokra haza a dőntést. Kikört anyit szavazott, áldozott. Cserben hagyta-ék, avagy leigazítotték ok is, — nem kutatjuk. Bizony azonban, hogy becsületes emberünk reményében esáladott és nem csak hogy tarka mezét tovább volt kénytelen viselni, hanem meg szabadulási kísérletért lakolnia is kellett. A szent szék törvénykezése elő állították, rástítotték az aruló s pártúto bímet, egyházi atokkal sújtották és — üzletére, ugyancsak az egyházi atók terhe alatt — kúndított a bojkottot. De a szegény becsületes sütemenst keszteses során ne csak meg túlulgaszon szívnék, mert nint értesülnék, az egyházi atók óta üzlete naponta egy zsák fehér és két zsák fekete liszettel többlet fogyaszt.

Ábrázoló mertan a hivatalnok világából. Az általános drágaság és szűkölködés korszakában, amelyet a folytonos fizetés-csökkenés és fizetés-emelés ciklusai jellemzők, a hivatalnok világ három legteljesebb teljességű csoportra oszlik: felső, középső és alsó hivatalnokokra. A felső csoportba tartoznak azok a hivatalnokok, akiknek a munkájuk magasabb szintű, és akiknek a fizetése is magasabb. A középső csoportba tartoznak azok a hivatalnokok, akiknek a munkájuk közepes szintű, és akiknek a fizetése is közepes. Az alsó csoportba tartoznak azok a hivatalnokok, akiknek a munkájuk alacsony szintű, és akiknek a fizetése is alacsony.

A szakemberek állítása szerint ezen ábra igen hiú tükrös a tényleges állapotoknak és hasábas vezericikkéknél is ékebbében van. * Eszterházi és vidéke a győri vasút jelenlegi menetére ellen. Muli hó második felében Eszterházi és vidéke megmozdult indított a győri vasút jelenlegi menetérendjének oly irányú megváltoztatása érdekében, hogy a most Győr felől reggel 9 óra 30 perckor érkező vonat 7 óra körül érkezik Sopronba. A reggeli vonatok késő befutása a megyei közigazgatási hivatalok utolsó ülésén a panasz tárgyát képezte. Pedig Soproni párt közt elhatározta és ezzel kapcsolatban Sopron városának elnökeztetésére szempontjait előszörűndek fuzodik ahhoz, hogy Sopronba, mind en irányból, reggel 7 óra körül fussanak be a vonatok. Oly vitális érdek ez a városnak, hogy új irányú agitációnak szükségére, illetve, hogy ékekinthetben ma meg egyáltalán okunk lehet panaszra, egyenesen ámulhatja é. Ez és az agitáció sem mi, hanem a vidék fejt ki. Nem a város házában, hanem a megyeházán

tárgyalják az elsősorban bennünket sújtó, minden kritikán aluli menetérendjének. De azért csodálkozunk a irgyséves boszankodónk összes szomszédvárosaink bennünket messze elhagyó fejlődésén.

- * **Közgazdaságunk rakténje.** A helyi-erővel vastak igazgatóság tagsága bevételük nem sok munkával, de annál nagyobb honoráriummal jár. Nem is kell oda munkabérok, tehetséges, hanem csupán „neves” ember. Fellegúnsok szerint ipari és kereskedelmi érdekeink kívánják ezt. Nálunk bank nagyobb iparvállalott társaság, vicélám stb. ily „neves” emberek vezérsége nélkül el nem képzelhető. Sőt, Nincs tehát abban semmi különös, hogy p. o. Ugron Gábor a Bueshodrogvármezei egyesület: l. é. v. r. t. Brassó-Háromszéki Hegyestulva-Székelygyudvarhelyi - - - - - Karag-Tatrafüredő - - - - - Szapa-Csomai - - - - - Papatmar-Fehérgyarmati - - - - - Szekszárd-Báttaszéki - - - - - Szilvágyasi - - - - - Temesvár-Burási - - - - - Temesvár-Nagyszentmiklósi - - - - - Temes-Kubini - - - - - igazgatósági tagja. Nem munkabérok tehetség, meg azokról sem, de „neves” ember. Tehát feltétlenül (qualitativ) és különösen a helyi-erővel vastak vezetésére egyenesen predestinált egyéniség (Sak azt nem értjük, hogy közgazdasági feladatuk ily kitűnő kiválasztása dacára ipari, kereskedelmi és közlekedési vállalatoknál nem képesek prosperálni és közgazdasági fellendülésnek miert kevés és egyre jobban kesik?)

* **Sopron 1000 év múlva világhíros lesz.** W. e. d. er főmérnök ír tervei szerint legalább úgy van Erdőszerint azonban — a szakadatlanul elhangozó panszok után itélve — meg valószínűleg nem ilene be. Teny, hogy a legfőbb házon a házszámítábla annyira roszdás és viharosított, hogy annak kibetűzése egyenesen lehetetlen. Igen sok lakott ház egyáltalán nem bír szantábtáblával, sőt egyes utcáknak meg nevík sínes. Hozzájárul ehhez, hogy sok utca igen gyatrán, egyesek pedig egyáltalán nincsenek kivilágítva. Ha azután meg tekintjük a város, hogy eszések idejében bizonyos utcákban megfolyó ártározó hányadban bokáig kénytelen az ember a sárban gázolni, elkepezhetjük azt az áldaskot, melyet az itt üzleti teendőkben időző idegenek W. e. d. er főmérnök úr fejére zudítanak. Pedig ha tudnók, mily gyönyörű világhíros farag a főmérnök úr az 1000 év utáni Sopronból — papíron, kiesinyes boszankodásuk felett a szegényipr szállna areukba.

* **Elkaldótt ezresek.** Valakinek kezén? — Nem. Legalább ezek az ezresek nem, melyekről most szólnék. Elkaldóttak, mert nem akadt ki igényt tartott volna rájuk. Most azonban akadt igénykésűk és me elé is kerülnek — a nagyecnik elkurgyer részvénytársaság pénztárából. Sopron városának december hó 16-án tartott rendkivüli közgyűlésén Zsombor Géza köztársasági felmentés kelle esetet tette szóvá. Tudomása szerint a nagyecnik elkurgyer részvénytársaság a közgazgatási bíróság által végvényesen 30 000 K körüli állami adó utólagos megfizetésre lett itélve, amennyivel t. i. a kincstár nevezett cég által a tényeknek meg nem felelő bevallás folytán megtróvúdi. Minthogy szabados adóköteles esetén az összeg után városi potadé és egyéb járulékos adó is esedékesse vált volna, a város is közel húsz-éves koronával rövidült meg. A polgármester válaszában megjegyezte, hogy a város érdekeit legérősebben védelni fogja és erre a 30 000 koronát körüli összeggel számolni is lehet. Mint értesülünk ez az összeg ez idő szerint a városnak már biztosítva lett, csak szomorú, hogy ily elemi dolgokban is interventókkal kell a város érdekeit megvéni.

* **Mogrovási kaland.** A győri iparpartület, abból az alkalomból kifolyog, hogy külföldi tökövel letestített vasparvállalat az

államtól nyert hatalmas subventió segítségével oly ipartermék tömeggyártására fogalkozik, amelynek állomásgyárái nélküli előállításá különben a közmüparosoknak nyújtana szegényen kimért kenyert, erőtlen hangon foglalt állást iparpartoló politikáknál ellen és a szokott manifestáción kívül egyik szaklapban kövekezőképp könyvt szorongott lelkén. Lehet — úgy mondja — hogy ez esetben az érdekelte győri iparosoknak meg sikerült orvoslást találni, „ám kiállt jött a zért, hogy máshol nem lépe fel az állami segély a hazai ipar ellen? Mog kell kölni ezt a kezét, melynek az ország, és a nemzet a magyar ipar felvirágoltására és nem annak tönkretételére adott mandátumot. — lme egy jelenség, mely nyílt bizalmatlanságot reprezentál iparpartóikánkkal szemben. Azzal az iparpartóikkal szemben, amelyet egy sokat dícsőített Kossuth Ferenc és Sterényi József kread. Ez és a kik megrovási kaland nem kisebb helyről, mint a győri iparpartóléból indul ki. Oly jelenség ez, mely figyelmet érdemel, mert ez azt bizonyítja, hogy a hozsanna zenések sem tartanak örökké. Kezd az elégtelenség nyíltan is nyilvánulni. Az az elégtelenség, mely előreláthatólag nemcsak a viharoktól fog végig sópáni az egész országban.

* **A takarékosság iródiája** és a tökögyűlés eszékze az **Edző Soproni Korona és Önértékelő Szó-és Szóvetkezet** (Pótló Sándor-ter, előlött Színház-ter 6. sz. a.) **1909. január 1-én megnyílt VII. évárasulata** már most jelentkezne a tagok Aki öt éven át, ebbe az évárasulathat hessenek úgy koronát fizet be, öt év után körülbelül 300 koronát kap vissza. Beirattási díj nincsen. Minden tagnak joga van olcsó és koronánként visszafizethető kölcsönre, külön kammatizetés nélkül!

SZÍNHÁZ.

Hírök, hogy Sopron nagy hazafái mindenk áron a k. u. k. zenakarral akarták megmogyarostani színházukat.

* **Östkovitis áthelyezése** kávéházát a színházi épületbe, de csak akkor, ha a város legalább is 60 000 korona költséggel restaurálja a színházat.

* **Nádasy színgazgató** Szombathelyen arénát építtetett. Lesz tehát alkalom a szombathelyieknek hisőlni.

* **A katonazenekar** úgy megjött Brody dr. karmesterfőlt, hogy Sopron nagy hazafáival kötött szerződést felbontható és rémséges bánáratéppel fizetett.

* **Antal Erzsi** a „Koldusgróf”-ot sokáig főbbé jutalmajátkaul nem választja.

* **Székyei L.** sem fogja többé fenomenális minikájával Harasnyit a „Tanítódb”-ben megnevetetni.

Ruszt és Sopron magyar színhaza. Mindenki előtt ismeretes teny az, hogy Sopron város vezető pártja, a mely a vágyomlag tehetősebb elemeket számlálja sorában, akkor, a midőn kulturális életét felkarolászól van szó, egyáltalában nem szoroskodik — efrás, ékes felhívatások és hazafiasított csepeggő orációkban. Anyagi támogatás — hja, az már más lapra tartozik. Ha ilyen támogatásról van szó, akkor egy eljárológ a felhívódság, mint a szivacs füstje a ködös ősz homályban. — Ezen

ténykörülményből kifolyólag igazán örömrökre szolgál annak konstatálása, hogy nemelakta vidékünkön találkozott oly város, mely szíve egész melegevel, lelkesedése mellett, a magyar műveltség utótróái, a magyar szimfonizet: Ruszt szab. kir. város. Igenis örömrökre szolgál. Annal is inkább, mert e városban nem nagy zenobanál hirdettek, hogy igenis mi partját fogjuk a legnagyobb alódatésszeggel ódes hazánk kulturális törekvéseit és impulzusait, a tettek pillanatában azonban nesztelien félreállanak, hanem mert serényen, eszemből, erőszakoskodás nélkül folyt e munka, folyt nemzeti törekvésünk javára, folyt Ruszt város dicsőségére. Meg is lelte e nemes törekvés jutalmát. Oly szívesültséget nyert Ruszt a Győri-félelem, melyre méltán büszke lehetett, a milyennel kevés kisebb vidéki város büszkelkedhetik. Szalma Teresi, H. Micsel Áramenyek-re jogosító alkotásokat nyújtottak. Nem akarunk az ezidő szentit mi Pulyára távozott ruszti és soproni társulat között párhuzant vonni, annyit azonban kénytelenek vagyunk felmenteni, hogy nem egy tagja bátran kijelje a ruszti és soproni kollegáival és méltán megérdemli azt a nagyarányu anyagi támogatást, amelyben Ruszt közönsége ezen kiadód, de kiváló és lelkes csapatot oly nagylelkűen részesítette. —dt.

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

„Ezen rovataban bármely irányu általános érdekű panasz vagy felszólalásnak keszességű adnak helyet.

„Ezen rovat alattiért a szerkesztőség felelősséget nem vállal.

Igen tisztelt Szerkesztő úr!

Szomszédoknak a folyó évre több mint 100 koronával emelték adóját annélkül, hogy erre alap lett volna. Gazdálkodásunk drága az ideje és azt mások hibáit mi megéppenséggel nem szereti pazarni. Nekem e napokban a penzvilágragadásnál nagyobb is dolgom léven, felkelt szomszédom, hogy járjunk el az ő ügyeiben és igaztassanak helyre a tévedést.

De szívesgémmel alaposan meggátam. „Maga az a X. Y.” — az a mozgorva kérdés?

„Nem, szívesgémmel járok közbe”, válaszolam szerényen.

„Akkor magával egyáltalán nem tárgyalok”.

Es következett erre a tapadó válasznak oly durva és sértő értelmezése, mely minden tisztességes embernek az arcába kergeti véret.

Nem akarom az illetőt megnevezni, mert modora és eljárása nem egyenlő hibája, hanem a szellem, a rendszere, mely alatt nyúg. Ez azon néz, melyet közel valameny magára ölt, ha sáru kegyelméből, a szülők alódatésszeggel, vagy talán egy-egy adófizető félreblök, ösztöndíjak révén, hivatalnokai polera vergődik.

Ily szellemmel szemben egészen természetes, hogy a polgárságnak minden ami hivatal és mindenki, aki hivatali visel, elleneszen. Vagy talán jutalmazása pozombaságukat holmi drágaság pótlékkal, fizetésesséssel, stb.-vel?

Fontolják meg az illető urak jól, és pedig saját érdeklükben, hogy miért vannak a hivatalban és miért buzzak a fizetésüket. Ideje volna, hogy abból a eskös szellemből kivevőközönségnek az urak és hivatalukhoz méltón teljesítsék feladatukat.

Kiváló tisztellett

Egy adófizető polgár.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Legközelebbi számunk március 7-én jelenik meg.

Az idei színiévad. Azon ne csodálkozzék. Nem tartozunk azok közé, kik ily dolgoknak valami különös jelentőségű tulajdonlának. Most is csak azért foglalkozunk vele, mert véleményünket egyenesen kikárte, pedig mint ön is mondja, mind ezen dolgokról közvetlen tudomásunk van. A dolog úgy áll, hogy a közönség nagyobbbrészt helyeselt, a színtársulat tagjai is helyesellek — amennyiben nem önmagukról volt szó. Az igaz objektív bírálathoz oly kevés ember van Sopronban hozzászokva, hogy az igazság megírása valósággal bombaként hat. A múltvelet ember elbirja az igazságos kritikát, a félmvélet felfortyan ellene. Hogy azután egyik magát taláiba érezett „művész” ily föltartásban bíralt okat abban kereste, hogy az „Előre” — nem kapott szabadjegyet, ebben nincs semmi különös. Az ilyen ember mindent a skráz anyaság szempontjából ítel meg. „Művészetének” jogtalan kritikáját látja már abban is, ha például a keresztúros felmondja a hitelt! Tudlak azt is, hogy az egyik „művész” kiragszotta az „Előre”-t realiztikus művészetének egyedüli méltó templomának. De lássa kérem, ez alkalommal kiderült igazi találatna; s azóta — tehetséggelhez híven — színtársulatunk való álművésztessé sürgeltek. Ily alapon a művelőháborodásnak ugyan csak nem lett volna semmi értelme.

K. J. Cséprek. Hálás köszönetünk a küldöttért. Reméljük azonban, hogy a felpanaszolt, az ekkeserelés szülte buskomorság nem lesz tartos és az első kúrtzó, mely kifűdja, nem holtan hangzik már el. Közönség a csatlavába eszálja majd a régi kipróbált harcost. A viszontlátásra tehát!

A PIAC.

Budapest. Gabonaárak. Arpa 19-48. Zab 87-5. Tengeri 744.

Wien. Gabonaárak. Buxa 13-15. Arpa 9-10. Zab 9-70. Tengeri 870.

Sopron. Gabonaárak. Buxa 12-40. Arpa 8-50. Zab 9-60. Tengeri 830. Szalma 2-50.

Az utolsó állatvásár árai.

Hízómarha mm.	55-64 korona
Sovány marha mm.	60-83
Bika mm.	50-56
Kolbászrak való marha mm.	30-40
Teljes darabja	250-280
Borjú mm.	80-82
Hízott sertés	96-100
Süldő	80-88
Tenyészmájé darabja	10-50
Szopi malac	3-8

EIGNER KÁROLY

üveg-, porcellán-, hygienikus alumínium-főzőedény-, tükr- és lámpa-kereskedése

SOPRON, ÖTVÖS-UTCA 3.

Nagy raktár vendéglői porcellán-ételekben. Vilám- és közönséges függőlampák a legelőssbi gyári arakon. —dt.

Soetzlöf Oszkár

fenykepészeti műterem Sopron, Kossuth Lajos-utca 31. sz.

A művészen mesterszékben diplomált, 60 éves, és kir. Fennlegő Lajos bizalmas és előadó, herceg udvari szobrász. Hatalmátok herceg 11 művészi szobrász. „Jólaki magán minden akadémiák általán felvetésre képesekélt kezdve 60 dr. 2 kor.) a legművészezős zámú és iparművészeti.

Vidéki meghívásnak régión eléget teszek és csak azon arakat számom, mint helyben.

Hazai gyártmányok raktára!

PAPÍR-, IRÓ-, RAJZ- ÉS IRODA FELSZERELÉS

a legmagyobb valasztékban, a legfinomabb és legkényesebb ízlést is kielejítő kivitelben bámulatol olcsó árak mellett kapható

a „Corvina” papírkereskedésben

Sopron, Színház-utca 26.

Vidéki megrendelések nyomában és legkényesebb mód telkimerítésseggel teljesítjük.

NYUGATMAGYARORSZÁGI „PETŐFI”

KÖNYVNYOMDA RÉSZV. TÁRSASÁG
SOPRON, VÁRKERÜLET 74.

Készít gyorsan és pontosan mindenféle nyomtatványokat csinos és tiszta kivitelben, juttatás arakon. Különösen ajánlja magat nevjegyek és úlvizelőktől és hasonló nyomtatványok készítésére, melyek még a megrendelés napján el lesznek szállítva.

Alap. 1873. Pártoljuk a honi ipart! Telefon 113.

Kaucusoknyomak minden árban kaphatók.

Legfinomabb hektografnyag különként 3 korona 20 fillér.

Ruggyanta-hélyezzőköt

legszbb kivitelben és a legutányansabb árban készit:

Váradi Ignác

nyugati utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.

Sopron, Színház-utca 12. szám, földszint.